

Załącznik do uchwały nr 828/15
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 02 czerwca 2015 r.

Pan Jan Sosnowski
Zakład Stolarski Jan Sosnowski
ul. Z.
S.

WWRPO.VIII.3162.38.2011.ESt

DECYZJA
Nr WWRPO/23/W/2015

podjęta w dniu 02 czerwca 2015 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 05 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 596 t.j. ze zm.), art. 211 ust. 1 pkt 3, ust. 4 w zw. z art. 145 ust. 5 pkt 2, ust. 4b ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r., nr 249, poz. 2104 ze zm.) w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241) oraz art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 j.t., ze. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Pana Jana Sosnowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski z siedzibą w S. przy ul. Z.- o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr ..W/2012 z dnia ... 2012 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 z dnia 15 października 2009 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli” w łącznej kwocie należności głównej 134 451,40 zł (słownie: sto trzydzieści cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden złotych 40/100) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych

- uchyla się decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr ...W/2012 z dnia ... 2012 r. orzekającej zwrot od Beneficjenta – Pana Jana Sosnowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą – Zakład Stolarski Jan Sosnowski z siedzibą w S. przy ul. Z., środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-

- 073/08-00 zawartej w dniu 15 października 2009 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli” w części dotyczącej sposobu naliczania odsetek od należności głównej dotyczącej środków współfinansowania w części budżetu państwa w kwocie 6 467,24 zł od dnia 09 grudnia 2010 r. i w kwocie 13 700,48 zł od dnia 30 grudnia 2010 r. i orzeka się, że odsetki od ww. środków podlegających zwrotowi tj. łącznie kwoty 20 167,72 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy sto sześćdziesiąt siedem złotych 72/100) nalicza się od dnia 31 maja 2011 r. (data stwierdzenia nienależnego pobrania środków) do dnia dokonania całkowitej zapłaty należności głównej;
- w pozostałym zakresie utrzymuje się w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r.

Uzasadnienie

W dniu 31 października 2008 r. Pan Jan Sosnowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski z siedzibą w S. przy ul. Z. w odpowiedzi na ogłoszony przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego pełniący na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 j.t., dalej: u.z.p.p.r.) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej IZ RPO WZ) konkurs nr RPOWZ/1.1.1/2008/2, złożył wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli”, któremu nadano nr RPOWZ/1.1.1/2008/073/Sz.

Według Wytocznych dla Wnioskodawców ubiegających się o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (zwanego dalej RPO WZ) Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa”, które stanowią zbiór informacji niezbędnych do prawidłowego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej składanej przez przedsiębiorców ubiegających się o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/2008/2 (zwane dalej: Wytocznymi dla Wnioskodawców), dofinansowanie na inwestycje udzielane jest mikroprzedsiębiorstwom (zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju (Dz. Urz. WE L 63 z dnia 28 lutego 2004 r., dalej: Rozporządzenia Komisji (WE) nr 364/2004), które posiadają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem warunków i wyłączeń zapisanych w niniejszym dokumencie. Zatem zgodnie z przywołanymi Wytocznymi dotacje miały być skierowane na wspieranie zarówno inwestycji w początkowej fazie funkcjonowania mikroprzedsiębiorstw w celu umocnienia ich pozycji rynkowej, jak i projektów zwiększających potencjał i zdolność inwestycyjną mikroprzedsiębiorstw już działających na rynku.

We wniosku o dofinansowanie nr RPOWZ/1.1.1/2008/073/Sz. (pkt B.7 „Charakterystyka podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą”) Pan Jan Sosnowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski oświadczył, iż zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 364/2004 na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie posiada status mikroprzedsiębiorcy. Powyższe potwierdził także w pkt B.2. wniosku o dofinansowanie - „Typ Wnioskodawcy”. Dodatkowo Pan Jan Sosnowski także w przedłożonym przed zawarciem umowy o dofinansowanie, odrębnym oświadczeniu o statusie przedsiębiorstwa z dnia 22 lipca 2009 r., wskazał, iż zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 06 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z dnia 09 sierpnia 2008 r., dalej: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008) Zakład Stolarski Jan Sosnowski jest mikroprzedsiębiorstwem. W obu dokumentach Beneficjent określił się jako przedsiębiorstwo niezależne, niepozostające w relacji przedsiębiorstw/podmiotów związanych.

W dniu 15 października 2009 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego pełniącym rolę IZ RPO WZ

umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 na realizację projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli”. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ zostały zawarte dwa aneksy do umowy o dofinansowanie: nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-01 z dnia 02 lutego 2010 r. oraz nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-02 z dnia 13 października 2010 r.

Na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 u.z.p.p.r. oraz § 13 umowy o dofinansowanie, w dniu 31 maja 2011 r., w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową, IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową ww. projektu. W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych ustalono, iż w miejscach realizacji projektu objętych umową o dofinansowanie, tj. przy ul. Z. w S. oraz w miejscowości D., poza Janem Sosnowskim prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski działalność prowadzi również (...). Nadto oba ww. przedsiębiorstwa zajmują się produkcją mebli i łączy je osoba Jana Sosnowskiego, który w Zakładzie Stolarskim Jan Sosnowski jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, a w (...) jest współnikiem. Zgodnie z informacją powziętą przez IZ RPO WZ w trakcie czynności kontrolnych, Beneficjent w latach 2005 – 2008 (stanowiących okres sprawozdawczy wykazany w dokumentacji aplikacyjnej) posiadał (oraz posiada na dzień wydawania przedmiotowej decyzji) ponad (...) % udziałów w (...). Tym samym Jan Sosnowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski składając wniosek o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/2008/2 oraz przystępując do podpisania umowy o dofinansowanie pozostawał w relacji podmiotów powiązanych z przedsiębiorstwem (...) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008. Beneficjent nie ujawnił ww. faktu ubiegając się o dofinansowanie.

Po przeprowadzeniu analizy przedłożonych przez Beneficjenta wyjaśnień oraz dokumentów, w trakcie czynności kontrolnych ostatecznie ustalono (pismo IZ RPO WZ z dnia 17 października 2011 r.), iż z uwagi na fakt, że Jan Sosnowski pozostaje właścicielem Zakładu Stolarskiego Jan Sosnowski, a także posiada udziały w (...), przedsiębiorstwa te pozostają w relacjach powiązania, co powoduje konieczność dodania do danych przedsiębiorstwa (...) % danych przedsiębiorstwa powiązanego. Po uwzględnieniu danych dotyczących zatrudnienia w firmie (...), na dzień złożenia wniosku aplikacyjnego i na dzień zawarcia umowy o dofinansowanie Beneficjent posiadał status małego przedsiębiorstwa, nie spełniał zatem kryterium dostępowego obowiązującego w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/2008/2, dla którego dofinansowanie udzielane jest wyłącznie mikroprzedsiębiorcom.

Z uwagi na fakt wystąpienia przesłanek do rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 11 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym IZ RPO WZ może rozwiązać umowę o dofinansowanie bez wypowiedzenia jeżeli Beneficjent złoży lub przedstawi poświadczające nieprawdę w celu uzyskania (wyłudzenia) dofinansowania dokumenty i informacje, uchwałą nr ... z dnia ... r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 z dnia 15 października 2009 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli”.

Jednocześnie z uwagi na fakt, iż środki otrzymane na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 zostały pobrane przez Beneficjenta nienależnie, IZ RPO WZ pismem z dnia 14 listopada 2011 r., znak: WWRPO.II.MSz.3461-5(1.1.1/2008/073)/03/11 informując Beneficjenta o podjęciu przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie projektu, wezwiała go do zwrotu środków w łącznej kwocie 134 451,40 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w ww. wezwaniu z dniem 02 grudnia 2011 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień i zastrzeżeń w sprawie.

W dniu 17 lutego 2012 r. Strona zwrócił się do IZ RPO W z wnioskiem o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Jana Sosnowskiego w charakterze Strony oraz z zeznań świadka (...) na okoliczności:
  - istnienia między małżonkami Janem Sosnowskim oraz (...) ustroju (...),
  - wchodzenia udziałów w (...) w skład majątku (...) małżonków Jana Sosnowskiego i (...),
  - faktu, iż udziały w (...) nie wchodziły w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121, dalej: k.c.) prowadzonego przez Jana Sosnowskiego,

- 2) przeprowadzenie dowodu z ksiąg podatkowych Jana Sosnowskiego, na okoliczność, że udziały w (...) nie wchodziły w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. prowadzonego przez Jan Sosnowskiego.

Postanowieniem z dnia 06 marca 2012 r. IZ RPO WZ odmówiła uwzględnienia przedmiotowego wniosku, ze względu na fakt, iż został on złożony po zakończeniu stadium postępowania dowodowego oraz dotyczył okoliczności niemających znaczenia dla sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego, w tym także wyjaśnień przedłożonych przez Beneficjenta, w dniu 30 marca 2012 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr 19/W/2012 orzekającą zwrot od Beneficjenta – Pana Jana Sosnowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą – Zakład Stolarski Jan Sosnowski z siedzibą w S. przy ul. Z., środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 zawartej w dniu 15 października 2009 r. na realizację projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli” w łącznej kwocie 134 451,40 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent pismem z dnia 24 kwietnia 2012 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją nr 19/W/2012. Przedmiotowej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów art. 7, art. 75 § 1 oraz art. 77 § 1 i art. 78 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego poprzez zaniechanie podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do wyjaśnienia sprawy, w szczególności zaniechania zebrania w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego i pominięcie zgłoszonych przez Stronę wniosków dowodowych;
- 2) błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, że Jan Sosnowski był od dnia 23 lipca 2002 r. jedynym wspólnikiem (...), a od dnia 15 listopada 2010 r. jest wspólnikiem posiadającym (...) udziały w kapitale zakładowym tej spółki;
- 3) błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, że Jan Sosnowski Zakład Stolarski i (...) prowadzą działalność na tym samym rynku;

a w rezultacie powyższych błędów w ustaleniu stanu faktycznego:

- 4) błędne zastosowanie przepisu art. 3 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 pomimo braku podstaw do jego zastosowania;
- 5) błędne zastosowanie przepisów art. 207 ust. 1 pkt 3 i ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U z 2009 r., nr 157, poz. 1240 ze zm.);

szczegółowo uzasadniając powyższe, wnosząc o uchylenie przedmiotowej decyzji nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r. oraz o umorzenie postępowania w sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu ... 2012 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/.../W/2012 utrzymującą w całości w mocy decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 30 marca 2012 r. nr .../W/2012.

Pismem z dnia 02 sierpnia 2012 r. Beneficjent wniósł za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w S. skargę na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../W/2012 z dnia ... 2012 r., utrzymującą w całości w mocy decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r. W przedmiotowej skardze wniósł o:

1. uchylenie w całości decyzji Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../2012 z dnia ... 2012 r. oraz poprzedzającej jej decyzji nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r. i umorzenie postępowania w sprawie,
2. wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w całości,
3. zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

WSA po rozpatrzeniu w dniu ... r. na posiedzeniu niejawnym, wniosku Jana Sosnowskiego o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, postanowił odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji. Następnie, WSA w wyroku z dnia ... r., sygn. akt (...), po rozpoznaniu sprawy ze skargi Jana Sosnowskiego na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia ... 2012 r. nr WWRPO/.../W/2012 w przedmiocie zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami uchylił zaskarżoną decyzję, stwierdził, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu i zasądził od Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego na rzecz Jana Sosnowskiego zwrot kosztów postępowania sądowego.

IZ RPO WZ pismem z dnia 07 lutego 2013 r. złożyła od powyższego wyroku skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA), wnosząc o jego uchylenie w całości, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie, uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie skargi oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pełnomocnik Beneficjenta pismem z dnia 27 lutego 2013 r. wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

NSA po rozpoznaniu w dniu ... r. skargi kasacyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego od wyroku WSA z dnia ... r. sygn. akt ... oddalił skargę kasacyjną i zasądził od Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego na rzecz Jana Sosnowskiego zwrot kosztów postępowania kasacyjnego. Tym samym wyrok WSA z dnia ... r. stał się prawomocny.

Następnie w dniu 22 lipca 2014 r. do IZ RPO WZ wpłynął odpis wyroku NSA z dnia ... r. sygn. akt (...) oraz akta administracyjne. Od ww. daty wpływu akt IZ RPO WZ powzięła czynności mające na celu przeprowadzenie postępowania administracyjnego i wydania decyzji administracyjnej w sprawie.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego IZ RPO WZ przeanalizowała całość materiału zgromadzonego w sprawie, w związku z czym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął w dniu ... 2014 r. decyzję nr WWRPO/.../2014 orzekającą od Beneficjenta zwrot środków przekazanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 z dnia 15 października 2009 r. w kwocie 134 451,40 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, ze wskazaniem nowego terminu, od którego należy liczyć odsetki od należności w części budżetu państwa.

Beneficjent korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 211 ust. 4b ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r., nr 249, poz. 2104 ze zm., dalej: u.f.p.), pismem z dnia 27 października 2014 r. (doręczonym IZ RPO WZ dnia 29 października 2014 r.) wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną nr WWRPO/40/W/2014 z dnia 08 października 2014 r.

IZ RPO WZ po ponownym rozpoznaniu sprawy ustaliła, iż WSA wyrokiem z dnia ... r. uchylił jedynie zaskarżoną decyzję ostateczną nr WWRPO/.../2012 z dnia ... 2012 r., wskazując, iż w ponownym rozpoznaniu sprawy Zarząd Województwa określi obowiązek zwrotu dofinansowania na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w szczególności określi odsetki od dotacji w części przekazanej z budżetu państwa zgodnie z art. 145 ust. 5 u.f.p. W związku z faktem, iż w obrocie prawnym funkcjonuje już decyzja administracyjna Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 19/W/2012 z dnia 30 marca 2012 r. zobowiązująca Beneficjenta do zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 z dnia 15 października 2009 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, mając powyższe na uwadze, w dniu ... 2015 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/.../2015 o uchyleniu decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/.../2014 z dnia ... 2014 r. w całości oraz umorzył w całości postępowanie administracyjne w powyższym zakresie.

Tym samym IZ RPO WZ wykonując wyrok WSA z dnia ... r. (sygn. akt...) zobowiązana jest do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącego rolę IZ RPO WZ, decyzji administracyjnej nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r. z uwzględnieniem zaleceń WSA wskazanych w ww. wyroku.

Z uwagi na powyższe pismem z dnia 03 kwietnia 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta, iż mając na względzie ww. wyrok WSA z dnia ... r. oraz podjętą przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzję administracyjną nr WWRPO/.../2015 z dnia ... 2015 r., aktualnie prowadzi postępowanie administracyjne w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy zainicjowanego wnioskiem strony postępowania z dnia 24 kwietnia 2012 r. Jednocześnie IZ RPO WZ wskazała, iż mając na względzie zapisy art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 j.t., ze zm., dalej: k.p.a.) Stronie przysługuje prawo czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, w tym prawo przeglądania akt sprawy, uzyskania wyjaśnień, składania wniosków dowodowych w postępowaniu wyjaśniającym, a przed wydaniem decyzji wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów.

Z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy, postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015 r. IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania analizowanej sprawy. Nadto pismem z dnia 04 maja 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 24 kwietnia 2012 r., IZ RPO WZ ponownie przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli”, umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 z dnia 15 października 2009 r. wraz ze wszystkimi aneksami, wyników kontroli, a także

wyjaśnień Beneficjenta) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, uwzględniając zalecenia WSA (sygn. akt...), co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jak poniżej.

W pierwszej kolejności Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ naruszenie przepisów art. 7, art. 75 § 1 oraz art. 77 § 1 i art. 78 § 1 k.p.a. Uzasadniając powyższe wskazał, iż w dniu 17 lutego 2012 r. Strona zwróciła się do IZ RPO WZ z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Jana Sosnowskiego w charakterze Strony oraz z zeznań świadka (...) oraz przeprowadzenie dowodu z ksiąg podatkowych Jana Sosnowskiego. W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 06 marca 2012 r., odmówiła dopuszczenia ww. dowodów. Strona wskazała, iż nie zgadza się z ww. stanowiskiem, albowiem złożenie tego wniosku po terminie zapoznania się z aktami sprawy jest bez znaczenia i nie wpływa na istnienie po stronie organu obowiązku merytorycznego rozpoznania tego wniosku. Powołując się na art. 78 § 2 k.p.a. Beneficjent wskazał, iż w przedmiotowej sprawie żądanie przeprowadzenia dowodu dotyczyło okoliczności, która do tej pory nie była stwierdzona innymi dowodami – kwestia istnienia (...) między Janem Sosnowskim a (...) nie była badana przez IZ RPO WZ. Niezależnie od powyższego Strona wskazała, iż okoliczność która miała być udowodniona zawnioskowanymi przez stronę dowodami ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, gdyż rzutuje na istnienie (a właściwie na brak) powiązania pomiędzy Janem Sosnowskim a (...). Pominięcie wniosku dowodowego strony doprowadziło zatem do powstania błędów w ustaleniach faktycznych. W opinii Strony pominięcie wniosku strony doprowadziło do powstania nieprawidłowości wskazanych w pkt 2 wniosku.

Dalej Beneficjent zarzucił (pkt 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, że Jan Sosnowski był od dnia 23 lipca 2002 r. jedynym współnikiem (...), a od dnia 15 listopada 2010 r. jest współnikiem posiadającym (...) udziały w kapitale zakładowym tej spółki. Zdaniem Strony IZ RPO WZ pominęła zasadniczy dla rozstrzygnięcia sprawy i oceny istnienia powiązań pomiędzy Janem Sosnowskim a (...) fakt pozostawiania Jana Sosnowskiego i (...) w ustroju (...). Wkłady wniesione na pokrycie obejmowanych udziałów pochodziły z majątku (...) małżonków. Stąd też udziały w (...) również weszły w skład majątku (...) małżonków. Bez znaczenia zdaniem strony pozostaje fakt, iż na liście współników oraz w rejestrze przedsiębiorców jako współnik został ujawniony wyłącznie Jan Sosnowski. Ww. wpisy mają charakter deklaracyjny i nie rozstrzygają o rzeczywistych stosunkach majątkowych. Strona wskazała, iż IZ RPO WZ całkowicie pominęła kwestię wchodzenia udziałów w skład majątku (...) uznając ją za pozbawioną znaczenia dla sprawy. Stanowisko takie jest zdaniem Beneficjenta błędne. Skoro przesłanką istnienia powiązania między przedsiębiorstwami jest posiadanie większości praw głosu w innym przedsiębiorstwie w roli udziałowca/akcjonariusza lub członka podstawowym zadaniem IZ RPO WZ było zbadanie czy przesłanka ta istnieje. Niezależnie od powyższego w opinii Strony nietrafne jest stwierdzenie, że Jan Sosnowski i (...) prowadzą działalność na tym samym rynku. Rozstrzygnięcie to zostało dokonane bez należytego zbadania stanu faktycznego, jedynie w oparciu o odpis z ewidencji działalności gospodarczej oraz rejestru przedsiębiorców. Powszechnie wiadomo, że dane zwarte w umowach spółek, a co za tym idzie - w rejestrze przedsiębiorców oraz w ewidencji działalności gospodarczej w zakresie odnoszącym się do przedmiotu działalności, nie muszą odzwierciedlać stanu faktycznego. Przedsiębiorcy często decydują się na wpisanie takich rodzajów działalności, które mogą być prowadzone w przyszłości. Tak jest w analizowanej sprawie. W rzeczywistości Jan Sosnowski prowadzi działalność wyłącznie w zakresie produkcji mebli, zaś (...) wyłącznie w zakresie sprzedaży materiałów do produkcji mebli. Więc podmioty te nie prowadzą działalności na wspólnym rynku.

Kolejnym zarzutem na którym Beneficjent oparł swój wniosek (pkt 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) jest niewłaściwe zastosowanie art. 3 ust. 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008. Beneficjent wskazał, iż IZ RPO WZ powołała się na istnienie między Janem Sosnowskim a (...) powiązania wskazanego w lit a ww. art. Przesłanka ta uzależnia istnienie powiązania od posiadania większości praw głosu w innym przedsiębiorstwie. Zdaniem Strony przesłanka ta nie zachodzi w analizowanej sprawie. Beneficjent powołując się na stanowisko części doktryny wskazał, iż skoro udziały w (...) wchodzą w skład majątku (...) między małżonkami to (...) są współuprawnieni z udziałów w rozumieniu art. 184 kodeksu spółek handlowych. Jeżeli Jan Sosnowski był jedynie współuprawniony z udziałów na zasadach współwłasności łącznej to nie można przyjąć, że przysługiwała mu większość głosów w (...). Prawa z udziałów, w tym prawo głosu, miał (i musi nadal) wykonywać bowiem w porozumieniu z drugim współuprawnionym – (...). Beneficjent podkreślił, iż nie ma większości praw głosu w spółce (...). Nie zachodzą też żadne inne przesłanki określone w art. 3 pkt 3 lit. b - d załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

Beneficjent wskazał ponadto, że udziały w (...) nie wchodziły w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ kodeksu cywilnego prowadzonego przez Jana Sosnowskiego. Okoliczność ta również zdaniem strony nie pozostaje bez znaczenia. Skoro posiadanie udziałów przez Jana

Sosnowskiego i (...) nie było w żadnym stopniu związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Jana Sosnowskiego, to tym bardziej wskazuje na brak powiązań między Janem Sosnowskim a (...) w rozumieniu w art. 3 pkt 3 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, które niewątpliwie pozostają ze sobą powiązane, IZ RPO WZ w pierwszej kolejności analizując kwestię zasadności przeprowadzenia dowodów wskazanych przez Stronę wskazuje, iż z przepisów art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wynika, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Nie ulega jednak wątpliwości, że w postępowaniu wyjaśniającym organ winien w uzasadnionych przepisami k.p.a. przypadkach także przeprowadzić dowody wskazane przez Stronę, która niewątpliwie może wystąpić z takim żądaniem na każdym etapie danego postępowania.

Prawo zwrócenia się do organu administracji publicznej z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu jest jednym z podstawowych przejawów czynnego udziału strony w postępowaniu, mającego rangę zasady ogólnej postępowania administracyjnego (art. 10 § 1 k.p.a.). Jak podkreśla się w doktrynie, to procesowe uprawnienie strony ma znaczenie dla obrony jej interesu prawnego, gdyż oznacza czynny udział strony w ustalaniu stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem postępowania. Prawu strony do żądania przeprowadzenia dowodu odpowiada obowiązek organu administracji publicznej ustosunkowania się do żądania strony, po dokonaniu oceny takiego żądania pod kątem zasadności jego wniesienia. Zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a., żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Art. 78 § 2 k.p.a. wskazuje natomiast, iż organ administracji publicznej może nie uwzględnić ww. żądania, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

Wskazać należy, iż dla uznania, że dana okoliczność ma znaczenie dla sprawy, istotnym jest ustalenie jej stosunku do przedmiotu sprawy, tzn. istnienie lub brak związku z nim. W wyroku z dnia 15 grudnia 1995 r. NSA (do 2003.12.31) w Lublinie (sygn. akt SA/Lu 507/95) uznał, że „przedmiotem dowodu musi być okoliczność mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 78 § 1 k.p.a.), a więc dotycząca przedmiotu sprawy i mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy”. Okoliczność faktyczna ma znaczenie dla sprawy, jeżeli jej stwierdzenie jest niezbędne (potrzebne) do ustalenia zgodnego z prawdą obiektywną stanu faktycznego, odpowiadającego hipotezie stosowanej normy materialnej, a więc stanu faktycznego, w oparciu o który organ podejmuje rozstrzygnięcie. Tym samym jak słusznie zauważył NSA w wyroku z dnia 20 września 2011 r. (vide: sygn. akt II GSK 870/10) o tym jakie okoliczności mają znaczenie dla sprawy, a więc jakie okoliczności uczynić przedmiotem postępowania wyjaśniającego, decydują właśnie normy prawa materialnego, które wyznaczają zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla jej załatwienia. Dalej NSA wskazał, iż ustaleń wymagają fakty mające obiektywne znaczenie dla załatwienia sprawy nie zaś te, które według strony mogą mieć wpływ na jej wynik.

Tym niemniej nie ulega wątpliwości, iż organ powinien ustosunkowywać się do wniosków dowodowych strony i okoliczności faktycznych, wskazywanych przez stronę dla wyjaśnienia swojego postępowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, że złożony przez Stronę wniosek dowodowy został przez IZ RPO WZ rozpoznany merytorycznie. Odmowne załatwienie wniosku było podyktowane faktem, iż dotyczył on okoliczności niemających znaczenia dla sprawy. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu, żądanie Strony w przedmiocie przeprowadzenia dowodu podlega pewnym ograniczeniom ze względów praktycznych, np. ze względu na celowość i szybkość postępowania. Innymi słowy, organ nie ma obowiązku przeprowadzenia każdego zgłoszonego przez Stronę dowodu, lecz ciąży na nim obowiązek wskazania Stronie konkretnych motywów swojego stanowiska zajętego w tej sprawie. W przedmiotowej sprawie nie można przyjąć, ażeby organ nie zadośćuczynił temu obowiązkowi. Po pierwsze, odmowa uwzględnienia zgłoszonego przez Stronę żądania została dokonana w wymaganej prawem formie, tj. postanowienia. Po drugie, IZ RPO WZ w sposób wyczerpujący uzasadniła podstawy swego stanowiska, ustosunkowując się do twierdzeń, które Strona uważała za istotne dla sposobu załatwienia sprawy.

Bezspornym jest, że Beneficjent pozostaje w związku małżeńskim z (...) od dnia (...) r. i od początku trwania małżeństwa istnieje między małżonkami ustrój (...). Udziały nabyte w trakcie trwania małżeństwa w zamian za składniki pochodzące z majątku (...), weszły w skład majątku (...) małżonków.

W doktrynie prawa podkreśla się, że zagadnienie stosunków małżeńskich w kontekście prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki handlowej stanowi złożoną materię, ze względu na nieprzystające do siebie modele ustroju majątkowego małżeńskiego (określonego przepisami Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego) i ustroju spółek prawa handlowego. W związku z

tym, na tle stosunków spółkowych i stosunków prawnorodzinnych, powstały kontrowersje co do skutków wnoszenia wkładów do spółki lub nabywania udziałów w spółce w zamian za składniki pochodzące z majątku wspólnego małżonków (tak też WSA w Szczecinie w wyroku z dnia ...2012 r., sygn. akt...). Regulacja art. 31 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2015 r., poz. 583 j.t., dalej: k.r.o.), w myśl której z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich, nie jest spójna z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1030 t.j. ze zm., dalej: k.s.h.). Podkreślić należy, iż przepisy prawa handlowego, jak też przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w brzmieniu obowiązującym w okresie nabywania przez Beneficjenta spornych udziałów, nie regulowały i nie regulują bezpośrednio problematyki przynależności do majątku wspólnego, udziałów lub akcji w spółkach kapitałowych, nabytych ze środków pochodzących z majątku wspólnego. Kodeks spółek handlowych, pomimo tego, że dopuszcza przysługiwanie udziałów (akcji) niepodzielnie kilku osobom (art. 184 § 1, art. 333 § 2) rozstrzyga jedynie o sposobie i zakresie wykonywania wobec spółki praw udziałowych przez współuprawnionych. Sama regulacja tego zagadnienia oznacza, że możliwe jest nabycie udziału (akcji) w drodze czynności prawnej przez oboje małżonków, jak i możliwe jest uzyskanie przez nich statusu współuprawnionego wspólnika lub akcjonariusza zbiorowego. Wówczas obowiązkiem współwłaścicieli udziałów (akcji) jest wskazanie wspólnego wobec spółki przedstawiciela.

W literaturze przedmiotu i orzecznictwie podejmowane były różne próby rozwiązania problemu przynależności akcji (udziałów) nabytych przez jednego z małżonków ze środków pochodzących z majątku wspólnego do tego majątku lub majątku odrębnego małżonka, który był stroną czynności prawnej dotyczącej objęcia lub nabycia akcji (udziałów). Tym niemniej przeważa pogląd, że gdy czynność prawna dokonana została przez jednego z małżonków (w ramach zwykłego zarządu majątkiem wspólnym albo za zgodą drugiego małżonka), to stroną takiej czynności jest tylko ten małżonek, który w niej uczestniczył, a więc ten, który złożył oświadczenie woli kreujące i współkształtujące dany stosunek prawny. Mimo że podejmowana czynność dotyczy majątku wspólnego, to jednak - skoro dokonana została przez jednego z małżonków w imieniu własnym - tylko on pozostaje w stosunku prawnym z drugą stroną tej czynności (vide: uchwała Sądu Najwyższego (dalej SN) z 24 września 1970 r., sygn. akt III CZP 55/70, uzasadnienie uchwały Pełnego Składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 28 września 1979 r., sygn. akt III CZP 15/79, postanowienie SN z 3 grudnia 2009 r., sygn. akt II CSK 273/09). Powyższe zostało potwierdzone także w wyroku SN z 20 maja 1999 r., (sygn. akt I CKN 1146/97), w którym stwierdzono, że gdy czynność prawna została dokonana przez jednego z małżonków w imieniu własnym, stroną stosunku prawnego ze spółką jest tylko ten małżonek, który złożył oświadczenie woli. Jedynie on uzyska status wspólnika, zostanie wpisany w księdze udziałów i będą mu przysługiwały uprawnienia inkorporowane w objętym udziale. Tym samym SN przedstawił koncepcję rozdzielenia sfery zewnętrznej, obejmującej stosunki pomiędzy spółką a jej wspólnikami, od sfery wewnętrznej, dotyczącej stosunków pomiędzy małżonkami. W ocenie SN, o uczestnictwie w spółce nie decyduje pochodzenie kapitału przekazywanego z majątku wspólnego małżonków w zamian za udziały, lecz oświadczenia, informacje przekazywane spółce w procesie nabywania udziałów.

Także WSA w S. w wyroku z dnia ... r. (sygn. akt...) podzielił powyższy pogląd nadto wskazując, iż „z punktu widzenia prawa spółek sprawą wtórną powinny być stosunki małżeńskie, gdyż ich wpływ mógłby jedynie utrudniać funkcjonowanie spółki w stosunkach wewnętrznych i w stosunkach zewnętrznych. Potrzeba przejrzystości i stabilności tych stosunków –znajdująca potwierdzenie w danych ujawnianych w KRS w odniesieniu do listy wspólników – również przemawia z słuszością tych poglądów, zwłaszcza, że to współmałżonek obejmujący lub nabywający udziały w spółce decyduje, czy nabywa/obejmuje je wyłącznie dla siebie, czy też wspólnie ze współmałżonką (na zasadzie współwłasności łącznej lub ułamkowej) albo każdy z małżonków oddzielnie. Zdaniem Sądu, dodany do k.s.h. art. 183¹, wprowadzający możliwość zarówno ograniczenia, jak i całkowitego wyłączenia wstąpienia małżonka do spółki, nie tylko nie podważa przytoczonych poglądów (pogląd A. Kidyby wyrażony został już po dokonaniu tej zmiany w k.s.h.), ale je dodatkowo potwierdza. Przepis ten pozwala bowiem ograniczyć lub wyłączyć "wstąpienie" do spółki współmałżonka wspólnika w przypadku, gdy udział lub udziały są objęte wspólnością majątkową małżeńską – co oznacza, że ten współmałżonek nie jest traktowany jako wspólnik, a ponadto, taki współmałżonek może być nawet trwale pozbawiony możliwości wstąpienia do spółki, mimo, iż część lub nawet całość udziałów w tej spółce (udziały współmałżonka) została objęta lub nabyta z majątku wspólnego”.

Tym samym nie sposób podzielić stanowiska Beneficjenta, zgodnie z którym wskutek nabycia udziałów w Spółce z majątku (...), za wspólnika tej Spółki należy uznać zarówno Beneficjenta jak i (...).

Mając powyższe na uwadze, rozpatrując możliwość istnienia powiązań pomiędzy spółkami w kontekście literalnego brzmienia przepisu art. 3 ust. 3 załącznika nr I rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, celowym jest rozpatrywanie go wyłącznie w aspekcie stosunków wewnątrzspółkowych (k.s.h.), nie zaś pod kątem stosunków małżeńskich. Wówczas dopiero mamy klarowną sytuację co do tego, kto jest współnikiem, a tym samym, kto może wykonywać uprawnienia składające się na udział.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, iż w toku prowadzonego postępowania IZ RPO WZ dokonała na podstawie informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym analizy prawnej dotyczącej statusu Beneficjenta w świetle obowiązujących przepisów prawa. W wyniku jej przeprowadzenia ustalono, że Jan Sosnowski prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski jest przedsiębiorcą zarówno w rozumieniu prawa polskiego, jak i unijnego. Zgodnie z postanowieniami załącznika I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną, w szczególności firmy prowadzące działalność na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub konsorcja prowadzące regularną działalność gospodarczą. Stosownie do zawartej w art. 3 ust. 1 załącznika I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 definicji, pod pojęciem przedsiębiorstwa samodzielnego określane jest każde przedsiębiorstwo, które nie jest zakwalifikowane jako przedsiębiorstwo partnerskie w rozumieniu ust. 2, ani jako przedsiębiorstwo powiązane w rozumieniu ust. 3. Zaś przedsiębiorstwa powiązane w myśl ww. art. 3 ust. 3 załącznika I ww. rozporządzenia oznaczają przedsiębiorstwa, które pozostają w jednym ze związków:

- a) przedsiębiorstwo ma większość praw głosu w innym przedsiębiorstwie w roli udziałowca/akcjonariusza lub członka;
- b) przedsiębiorstwo ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego przedsiębiorstwa;
- c) przedsiębiorstwo ma prawo wywierać dominujący wpływ na inne przedsiębiorstwo zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorstwem lub postanowieniami w jego statucie lub umowie spółki;
- d) przedsiębiorstwo będące udziałowcem/akcjonariuszem lub członkiem innego przedsiębiorstwa kontroluje samodzielnie, zgodnie z umową z innymi udziałowcami/akcjonariuszami lub członkami tego przedsiębiorstwa, większość praw głosu udziałowców/akcjonariuszy lub członków w tym przedsiębiorstwie.

W przedmiotowej sprawie, z przyczyn szczegółowo opisanych powyżej, brak jest podstaw do twierdzenia, że aby przyjąć istnienie większości udziałów w ręku jednego właściciela należy skorelować jego udziały z udziałami innej osoby, tj. (...), przy czym bezpośrednio ze spółką kapitałową powiązany jest jedynie Jan Sosnowski jako współnik.

Tym samym, mając powyższe na uwadze ustalono, iż Jan Sosnowski od dnia 23 lipca 2002 r. był jedynym współnikiem (...), a od dnia 15 listopada 2010 r. jest współnikiem posiadającym (...) udziały o łącznej wysokości (...) zł, zaś pozostali dwaj współnicy posiadają po (...) udziałów każdy. Zatem uznając, że na jeden udział przypada jeden głos, to Beneficjent posiada większość praw głosu w roli udziałowca w (...). W związku z powyższym główne kryterium analizy uprawnień do kontroli nad ww. przedsiębiorstwami, pozwalające niezaprzeczalnie wykazać związku pomiędzy nimi stanowi struktura własności. Niniejsze jest bezsporne w analizowanej sprawie, a fakt większościowego posiadania udziałów (większość praw głosu) nigdy nie był przez Beneficjenta kwestionowany. W myśl art. 242 § 1 k.s.h., na każdy udział o równej wartości nominalnej przypada jeden głos. W sytuacji, kiedy Beneficjent w momencie składania wniosku o dofinansowanie w ramach Poddziałania 1.1.1 „Inwestycje w mikroprzedsiębiorstwa” był jedynym współnikiem (...), spełniony jest warunek określony w art. 3 ust. 3 lit. a załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008 (przedsiębiorstwo ma większość praw głosu w innym przedsiębiorstwie w roli udziałowca/akcjonariusza lub członka). Traktując działalność prowadzoną w formie jednoosobowej działalności gospodarczej Zakład Stolarski Jan Sosnowski jako przedsiębiorstwo w rozumieniu prawa unijnego, a także mając na uwadze strukturę właścicielską obu podmiotów, uznać należy że Zakład Stolarski Jan Sosnowski i (...) są przedsiębiorstwami powiązanymi w rozumieniu załącznika I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008. Powiązanie to jest szczególnie silne, gdyż łączy je zarówno kapitał jak i osoba Jana Sosnowskiego.

Z przyczyn opisanych powyżej, IZ RPO WZ zasadnie odmówiła uwzględnienia wniosku Beneficjenta o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Jana Sosnowskiego w charakterze Strony i z zeznań świadka ... (na okoliczności: istnienia między małżonkami Janem Sosnowskim oraz ... ustroju ..., wchodzenia udziałów w ... w skład majątku ... małżonków Jana Sosnowskiego i ... oraz faktu, iż udziały w ... nie wchodziły w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. prowadzonego przez Jana Sosnowskiego) oraz o przeprowadzenie dowodu z ksiąg podatkowych (na okoliczność, że udziały w ... nie wchodziły w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. prowadzonego przez

Jan Sosnowskiego), gdyż wniosek ten dotyczył okoliczności niemających znaczenia dla sprawy, co więcej nie przyczyniłby się do jej wyjaśnienia.

Nadto mając na uwadze strukturę właścicielską w omawianej spółce należy przyjąć, że pomiędzy przedsiębiorstwem Jana Sosnowskiego, a (...) istnieje powiązanie kapitałowe tj. relacja powiązania, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit a załącznika I do Rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008. Przy czym odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta, iż Jan Sosnowski i (...) nie prowadzą działalność na tym samym rynku - powszechnie wiadomo, zdaniem Strony że dane zwarte w umowach spółek, a co za tym idzie - w rejestrze przedsiębiorców oraz w ewidencji działalności gospodarczej w zakresie odnoszącym się do przedmiotu działalności, nie muszą odzwierciedlać stanu faktycznego, podkreślić należy, iż z uwagi na jednoznaczne stwierdzenie relacji powiązania, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit a załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008 brak jest konieczności badania działania przedsiębiorstw na tym samym rynku właściwym lub rynkach pokrewnych, gdyż ma ono charakter posiłkowy w stosunku do tych przesłanek (vide: wyrok WSA w Kielcach z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt II SA/Ke 52/2010). Tym samym ustalenie powyższego, w kontekście jednoznacznego stwierdzenia wystąpienia ww. przesłanki, nie ma znaczenia dla przedmiotowej sprawy. IZ RPO WZ jedynie dodatkowo w zaskarżonej decyzji wskazała, iż z zaświadczenia z Ewidencji Działalności Gospodarczej z dnia 10 lipca 2009 r. i z informacji z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, iż Zakład Stolarski Jan Sosnowski i (...) prowadzą działalność na tym samym rynku. Tym nie mniej nie ma to wpływu na ustalenia poczynione w niniejszej decyzji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz fakt, iż do zadań IZ RPO WZ należy m.in. w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 u.z.p.p.r. odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach u.f.p., IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty. Zgodnie bowiem z art. 211 ust. 1 u.f.p. w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 208,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek wskazany przez organ lub jednostkę przekazującą te środki, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 4. Przepisy art. 145 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Wskazać należy, iż ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych utraciła moc z dniem 01 stycznia 2010 r., stosownie do przepisów art. 85 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, dalej: p.w.u.f.p.). Zgodnie z treścią art. 113 ust. 1 p.w.u.f.p. dotacje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 (tj. przed dniem 01 stycznia 2010 r.) podlegają zwrotowi na podstawie przepisów dotychczasowych. Opierając się na stanowisku prezentowanym przez judykaturę, orzekając o zwrocie dotacji uwzględnić należy stan prawny obowiązujący w dacie zawarcia umowy o dofinansowanie (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt II SA/Go 301/12 oraz z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt II SA/Go 724/12; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 08 października 2012 r., sygn. akt III SA/GI 1132/12, wyrok NSA z dnia 15 maja 2014 r. sygn. akt II GSK 349/13). Wobec tego użyte w art. 113 ust. 1 p.w.u.f.p. określenie „dotacje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy” zgodnie z ogólnymi zasadami stosowania prawa należy rozumieć w ten sposób, że dotyczy ono dotacji przyznanych beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej przed dniem 01 stycznia 2010 r., nie zaś dotacji wypłaconych (pobranych) przed tą datą.

Definicja udzielonych z budżetu państwa dotacji nienależnych zawarta została w art. 145 ust. 3 u.f.p., natomiast dalej w ust. 4 ustawodawca określił sytuacje częściowego zwrotu dotacji do budżetu państwa. Art. 145 ust. 5 u.f.p. stanowi natomiast, że odsetki od dotacji podlegających zwrotowi do budżetu państwa nalicza się począwszy od dnia:

- 1) przekazania z budżetu państwa dotacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) stwierdzenia nieprawidłowego naliczenia lub nienależnego pobrania dotacji.

Z ww. przepisu wynika zatem, że w sytuacji nienależnego pobrania dotacji, odsetki nalicza się począwszy od dnia stwierdzenia nienależnego pobrania dotacji, odmiennie od sposobu wskazanego w art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 t.j. ze zm., dalej: u.o.f.p.), zgodnie z którym odsetki nalicza się od dnia przekazania środków.

Wobec powyższego, w odniesieniu do części dotacji przyznanej Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej w dniu 15 października 2009 r. i wypłaconej z budżetu państwa, tj. od kwoty 20 167,72 zł odsetki określone jak dla zaległości podatkowych winne być naliczane od dnia

stwierdzenia nienależnego pobrania środków (zgodnie z art. 211 ust. 1 w zw. z art. 145 ust. 5 u.f.p. i w zw. z art. 113 p.w.u.f.p.). W przedmiotowej sprawie ww. ustalono na dzień przeprowadzenia kontroli planowej realizacji projektu pn. „Innowacyjne technologie w produkcji mebli”, tj. 31 maja 2011 r. Ww. kontrola dokonana została przez IZ RPO WZ na mocy zapisów art. 26 ust. 1 pkt 14 u.z.p.p.r. oraz § 13 umowy o dofinansowanie, a o jej terminie Jan Sosnowski prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Stolarski Jan Sosnowski został zawiadomiony pismem z dnia 16 maja 2011 r. (odebrany osobiście przez Beneficjenta w dniu 17 maja 2011 r.).

W tym miejscu wskazać należy, iż art. 138 k.p.a. zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. W myśl art. 138 § 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (art. 138 § 1 k.p.a.).

Przy czym organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w art. 138 k.p.a. Organ odwoławczy rozpatruje sprawę ponownie merytorycznie w jej całokształcie. Oznacza to, że ma on obowiązek rozpatrzyć wszystkie żądania strony i ustosunkować się do nich w uzasadnieniu swojej decyzji. Warto zwrócić uwagę że organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy od własnej decyzji ma ograniczony wybór rozstrzygnięć – nie może bowiem uchylić własnej decyzji i przekazać sprawy (sobie) do ponownego rozpatrzenia, tj. nie może zastosować przepisu art. 138 § 2 k.p.a. Jak wskazał NSA w wyroku z 05 lipca 2006 r. (sygn. akt II OSK 940/05) nie można bowiem przekazać sobie sprawy, którą się ten organ zajmuje i którą ma obowiązek rozstrzygnąć decyzją (art. 104 § 1 k.p.a.). Tym niemniej nie powinno budzić wątpliwości, że ten sam organ, który rozpoznał już sprawę ma możliwość na skutek wniesionego wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, dokonać samokontroli wydanego rozstrzygnięcia.

Mając na względzie powyższe ustalenia (w tym wykonując zalecenia WSA, sygn. akt...), jak również fakt, iż organy administracji publicznej działają zgodnie z zasadą praworządności wyrażaną w art. 6 k.p.a., zasadne jest uchylenie przedmiotowej decyzji w części i orzeczenie w tym zakresie do istoty sprawy (art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a.). W decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r. błędnie wskazano, iż odsetki od należności głównej dotyczącej środków współfinansowania w części budżetu państwa będą naliczane od dnia ich przekazania (tj. od kwoty należności głównej w wysokości 20 167, 72 zł – przy czym na powyższa kwotę składa się 6 467,24 zł gdzie określono, że odsetki naliczane będą od dnia 09 grudnia 2010 r. i 13 700,48 zł gdzie określono, że odsetki naliczane będą od dnia 30 grudnia 2010 r.), albowiem jak wyjaśniono powyżej odsetki winny być naliczane od dnia stwierdzenia nienależnego pobrania środków.

W pozostałym zakresie, mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy, analiza sprawy doprowadziła do wniosku, iż zasadnym jest utrzymanie w mocy decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr .../W/2012 z dnia ... 2012 r.

W analizowanej sprawie Beneficjent pobrał środki przekazane mu na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.01-32-073/08-00 nienależnie. Przy czym środkami nienależnie pobranymi w rozumieniu 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. są środki udzielone bez podstawy prawnej, tzn. w obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu lub dyspozycji umowy o dofinansowanie, na podstawie którego Beneficjent pobrał środki (M. Szymański „Zwrot środków nieprawidłowo wykorzystanych przy realizacji programów Unii Europejskiej. Na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych, w: Kontrola Państwowa, rocznik LV, nr 2/331, s.15 - który co prawda wyjaśnia znaczenie przesłanek z art. 207 ust. 1 u.o.f.p, ale ze względu na tożsamość przesłanek znajduje w analizowanej sprawie odpowiednie zastosowanie). Skoro zatem – w myśl przepisu art. 3 ust. 3 lit. a Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 – Beneficjenta należało uznać za podmiot powiązany z (...) wskutek czego był on małym przedsiębiorcą, zatem nie mógł ubiegać się o dofinansowanie w ramach konkursu przewidzianego dla mikroprzedsiębiorców. Wypłata tego dofinansowania nastąpiła więc bez podstawy prawnej, zatem środki z tej dotacji zostały pobrane nienależnie i powstał określony w decyzji obowiązek ich zwrotu.

Beneficjent zobowiązany był do przygotowania dokumentacji aplikacyjnej w oparciu o Wytyczne dla Wnioskodawców, które wprost wskazywały, iż konkurs jest przeznaczony wyłącznie dla mikroprzedsiębiorców. Wskazane powyżej ustalenia mają istotne znaczenie w sprawie, bowiem w sytuacji, kiedy Beneficjent we wniosku o dofinansowanie wskazałby, iż posiada status małego przedsiębiorcy lub też załączył dokumenty z których wynikałoby, iż jest podmiotem powiązany z (...), wniosek nie spełniłby kryterium formalnego dopuszczającego do dofinansowania. Powyższe doprowadziłoby do sytuacji, że Beneficjent nie uzyskałaby wsparcia w postaci dofinansowania,

bowiem projekt zostałby odrzucony, z uwagi na brak spełnienia wymogów formalnych. Nadto w tym miejscu podkreślić należy, iż bez znaczenia pozostaje fakt, iż pismem z dnia 25 sierpnia 2009 r. przekazał IZ RPO WZ informację, iż Jan Sosnowski pełni również funkcję Prezesa Zarządu w (...), albowiem Beneficjent w ww. piśmie oświadczył jedynie, że Jan Sosnowski pełni funkcję Prezesa Zarządu w (...), nie poinformował natomiast IZ RPO WZ o tym, że posiada również udziały w przedmiotowej spółce. Podkreślić należy, iż pełnienie funkcji Prezesa Zarządu nie oznacza automatycznie, że osoba ta w danej spółce posiada również udziały, co z kolei może istotnie wpływać na status obu przedsiębiorstw. Podkreślić trzeba, iż aplikując o wsparcie w ramach RPO WZ i opracowując dane przedsiębiorstwa, Beneficjent winien uprzednio ustalić, czy jest ono przedsiębiorstwem niezależnym, partnerskim czy związanym. Aby to uczynić, uwzględnia się wszystkie związki z innymi przedsiębiorstwami, które mają oraz miały miejsce w danym okresie sprawozdawczym. W przypadku pozostawania w relacji przedsiębiorstw związanych, dokonując obliczenia, należało skumulować dane tych przedsiębiorstw.

Podsumowując, wskazać należy, iż postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków pobranych nienależnie zostało wobec Strony wszczęte w związku z ustaleniem, iż projekt realizowany przez Beneficjenta nie spełniał kryteriów wymaganych do uzyskania dofinansowania w ramach poddziałania 1.1.1 RPO WZ, albowiem Beneficjent nie posiadał statusu mikroprzedsiębiorcy. W związku z powyższym IZ RPO WZ poczyniła wstępne ustalenie administracyjne odnośnie stwierdzenia wystąpienia w projekcie nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006, zgodnie z którym przez nieprawidłowość należy rozumieć jakiegokolwiek naruszenie przepisu prawa wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej (zwanej dalej: UE) w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego. Zgodnie z powyższym, do stwierdzenia nieprawidłowości konieczne jest wystąpienie łącznie trzech podstawowych elementów tej definicji: naruszenie prawa, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje choćby potencjalną szkodę finansową w budżecie ogólnym UE. Należy wskazać, iż zarówno Komisja Europejska, jak i Europejski Trybunał Sprawiedliwości przyjmują szeroką wykładnię przesłanki naruszenia prawa wspólnotowego, która obejmuje tak naruszenie prawa unijnego, jak i prawa krajowego. Ponadto zaznaczyć należy, iż definicja nieprawidłowości odnosi się także do potencjalnej szkody w unijnym budżecie ogólnym, a więc sytuacji, w której niewykrycie nieprawidłowości poniesionego wydatku prowadziłoby do straty w budżecie UE przez jego sfinansowanie. Podkreślić należy, iż powyższa sytuacja dotyczy nie tylko faktycznej szkody spowodowanej przez nieprawidłowość, ale także stopnia zagrożenia, jaki jej istnienie wywiera na inne wydatki dokonane w ramach programu operacyjnego.

W przedmiotowej sprawie ustalono, iż działanie Beneficjenta doprowadziło do naruszenia zapisów Załącznika I rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, albowiem będąc w myśl przepisu art. 3 ust. 3 lit. a ww. Załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 podmiotem powiązany z (...) wskutek czego był on małym przedsiębiorcą, nie mógł ubiegać się o dofinansowanie w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/2008/073/Sz. Jednocześnie w tym miejscu należy dodać, iż ustalenie wystąpienia w sprawie nieprawidłowości poczyniono, z uwzględnieniem faktu, iż jednym z elementów definicji nieprawidłowości jest wystąpienie szkody (choćby potencjalnej) w budżecie ogólnym UE. Szkada w budżecie UE określona została na dwa sposoby, jako szkoda rzeczywista, poprzez którą należy rozumieć środki Wspólnoty, które zostały już nieprawidłowo wypłacone Beneficjentowi, oraz szkoda potencjalna, na którą składają się środki Wspólnoty, które mogłyby zostać nieprawidłowo wypłacone Beneficjentowi, gdyby nieprawidłowość nie została wykryta. W przedmiotowej sprawie, mając na uwadze fakt, że budżet ogólny UE poniósł już szkodę finansując wydatki niekwalifikowalne, bowiem Beneficjent nienależnie pobrał środki w ramach RPO WZ, należy stwierdzić, iż mamy do czynienia z wystąpieniem szkody rzeczywistej. Środki te bowiem powinny były być przeznaczone na dofinansowanie projektów innych Wnioskodawców, którzy byli uprawnieni do ubiegania się o dofinansowanie w ramach przedmiotowego konkursu tj. posiadali status mikroprzedsiębiorcy. Tymczasem Beneficjent pobierając przedmiotowe środki nienależnie zablokował możliwość przekazania ich na rzecz innych podmiotów, które mogłyby skorzystać z dofinansowania w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.1/2008/2. Z uwagi na powyższe, stosownie do wyniku ww. ustaleń IZ RPO WZ zobowiązana była podjąć właściwe działania, w szczególności mające na celu odzyskanie środków z budżetu UE.

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartymi aneksami, wniosek o dofinansowanie, wyjaśnienia Beneficjenta, wyniki kontroli, a także uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po przeanalizowaniu wszystkich okoliczności w sprawie, IZ RPO WZ orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) D. D.
A., D., W.
Radcowie prawni Sp.p.
ul. C.
S.
- 2) a/a